

**UCHWAŁA NR XVIII/10/2020
RADY GMINY SADKI**

z dnia 28 lutego 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia petycji z dnia 6 grudnia 2019 r. w interesie publicznym w zakresie zmiany przepisów
prawa miejscowego**

Na podstawie art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870) uchwała się, co następuje:

§ 1. W części dotyczącej zmiany przepisów prawa miejscowego poprzez utworzenie miejsca bezpłatnego parkowania wraz z oznakowaniem tego miejsca znakiem drogowym z dopiskiem bezpłatny, uznaje się petycję za bezzasadną.

§ 2. W części dotyczącej poparcia petycji skierowanej do Konferencji Episkopatu Polski o dokonanie pełnej Intronizacji Jezusa Chrystusa na Króla Polski, Rada Gminy Sadki nie zajmuje stanowiska.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Sadki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady Gminy

Andrzej Bilicki

Uzasadnienie

W dniu 6 grudnia 2019 r. wpłynęła petycja adw. Renaty Sutor w interesie publicznym w zakresie zmiany przepisów prawa miejscowego. Jako podstawę prawną petycji powołano treść art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach. Składająca petycję wniosła o zmianę przepisów prawa miejscowego poprzez utworzenie w każdej Gminie miejsca, gdzie można bezpłatnie zaparkować wraz z zaznaczeniem takiego miejsca-znakiem drogowym parkingu z dopiskiem bezpłatny. Natomiast druga część petycji dotyczy poparcia, w formie uchwały skierowanej do Konferencji Episkopatu, jej petycji o dokonanie pełnej Intronizacji Jezusa Chrystusa na Króla Polski.

Zgodnie z §85 ust. 8 pkt 2 Statutu Gminy Sadki Przewodniczący Rady Gminy Sadki pismem z dnia 10 grudnia 2019 r. petycję skierował do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2019 r. dokonała analizy treści petycji. Komisja wskazała, że na terenie Gminy Sadki nie ma parkingów, na których pobiera się opłaty. W związku z tym petycję w zakresie zmiany przepisów prawa miejscowego należy uznać za bezzasadną. Natomiast w stosunku do drugiej części petycji należy wskazać, że przedmiotowy postulat nie mieści się w katalogu zadań przypisanych do realizacji samorządom terytorialnym i Komisja postanowiła nie zajmować stanowiska w tej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 25 ust. 3 Konstytucji RP stanowi, że „stosunki między państwem a Kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego”.

Model separacji skoordynowanej wynika przede wszystkim z ust. 3 art. 25. W doktrynie zwraca się uwagę, że wymieniona zasada zakłada uznanie odrębności zakresu działania państwa i wspólnot religijnych oraz wykluczenie ingerencji. Każdy z wymienionych podmiotów ma własną sferę działania, organy władzy publicznej nie ingerują w sprawy wewnętrzne wspólnot a organy władzy kościelnej nie ingerują w sprawowanie władzy państwowej (zob. L. Garlicki, op. cit., s. 17). Pojęcia autonomii i niezależności odnoszą się do dwóch aspektów tej samej sytuacji. Pojęcie autonomii odnosi się do sfery wewnętrznej i oznacza prawo do samodzielnego rozstrzygnięcia o sprawach danego podmiotu, natomiast niezależność dotyczy relacji zewnętrznych i jest rozumiane, jako brak podporządkowania innym podmiotom (zob. D. Dudek, Równouprawnienie kościołów i związków wyznaniowych na tle konstytucyjnych zasad prawa wyznaniowego [w:] Prawo wyznaniowe w systemie prawa polskiego, red. A. Mezglewski, Lublin 2004, s. 207).

Zasada poszanowania autonomii i wzajemnej niezależności oznacza m.in. prawo wspólnot religijnych do samodzielnego decydowania o swoich sprawach wewnętrznych, w szczególności określania treści swojej wiary, struktur organizacyjnych oraz obsadzania stanowisk kościelnych. Z drugiej strony w myśl zasady autonomii i niezależności, prawo wspólnot religijnych nie obowiązuje bezpośrednio w porządku państwowym, choć może i powinno być brane pod uwagę przy wydawaniu przez organy władzy publicznej rozmaitych rozstrzygnięć dotyczących wspólnot religijnych” (TK – K 55/07).

Państwo nie powinno ingerować w treść prawa wewnętrznego oraz działalność wspólnot religijnych. Prawo wewnętrzne kościołów i związków wyznaniowych nie stanowi prawa powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji. Jego normy nie mogą więc nakładać obowiązków na obywateli nienależących do wspólnoty religijnej ani tym bardziej być obwarowane państwowym przymusem.

Nadto w myśl art. 53 ust. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „Nikt nie może być obowiązany przez organy władzy publicznej do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania.” Konstytucja RP zapewnia bowiem wolność od zmuszania przez organy władzy publicznej do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania, a pełnienie funkcji w organach władzy samorządowej nie może stanowić przymusu do ujawniania swoich osobistych przekonań.

Biorąc pod uwagę stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy rozstrzyga jak w treści niniejszej uchwały.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest uzasadnione.

Wiceprzewodniczący Rady Gminy

Andrzej Bilicki